

ŞEHİR FARESİ İLE TARLA FARESİ

Şehir faresi, arkadaşı tarla faresini her zaman tarlaya giderek ziyaret edermiş. Ona konuk olup her gün beraberce yemeklerini yerlermiş. Bir gün şehir faresi, arkadaşı tarla faresini yaşadığı şehre davet etmiş. Şehir faresi o kadar çok ısrar etmiş ki sonunda şehir hayatını pek sevmeyen yoksul tarla faresi; “Davete icabet etmek gerekir. Gidip şu arkadaşımın evini ziyaret edeyim.” diyerek yola koyulmuş. Tarla faresi yolculuğunu tamamlayıp da şehir faresinin yaşadığı eve ulaşınca gözlerine inanamamış. “Ooo, bu ne büyük bir zenginlik!” diyerek hayretini gizleyememiş. İçeri girince daha bir etkilenmiş gördüklerinden. Hele o ziyafet sofrasını görünce dili tutulmuş. Bir tek kuş sütü eksikmiş sofrada. Güzel yemekler, çeşit çeşit peynirler ve akla gelebilecek her yiyecek onları bekliyormuş. Şehir faresi bu aziz misafirini baş köşeye oturtmuş. Tam yemeğe başlayacaklarmış ki, bir gürültü kopmuş. Az sonra bu büyük evin büyük Kedisi içeri girmiş. Şehir faresi hemen kaçıp saklanmış. Bunu gören tarla faresi de saklanmış. Ortalığı kolaçan eden kedi bir süre sonra gitmiş. Masaya oturmuşlar, tekrar bir gürültü kopmuş. Bu defa gelen evin hanımı imiş. Neyse ki hemen saklanan farecikleri görmemiş. Ama farecikler çok korkmuş. Şehir faresi; “Tehlike geçti, şimdi yemeğimizi yiyebiliriz.” diyerek arkadaşı tarla faresini sofraya davet etmiş. Tarla faresi sofraya oturmadan kapının yolunu tutmuş. “Bu kadar korku yeter. Benim evim zengin değil ama korkusuzca ve özgürce yaşıyorum orada. Her an korku içinde zengin yaşamaktansa, kendi evimde özgür yaşamayı tercih ederim.” demiş. Böylece tarla faresi geldiği gibi yaşadığı yoksul topraklara geri dönmüş. Mutlu mesut yaşamaya devam etmiş. Bir daha da kente hiç inmemiş.

SORULAR

1. Tarla faresi kimi ziyaret etmiş?
2. Nerede bir tek kuş sütü eksikmiş?
3. Tarla faresi, şehir faresinin evine ulaşınca ne demiş?
4. Tam yemeğe başlayacakları sırada kimler içeri girmiş?

